

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: ο Κύριος αναμένει να είμαστε ανθρώπινοι και συμπονετικοί απέναντι στους αδελφούς μας

[gallery]

Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας τέλεσε την Κυριακή της Απόκρεω, στις 19 Φεβρουαρίου 2012, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο όπου αναφέρθηκε στη μέλλουσα και φοβερή Κρίση.

«Σήμερα στη Λειτουργία παρακολουθήσαμε λόγια, τα οποία μας υπενθυμίζουν τον καθένα για το ανθρώπινο καθήκον απέναντι στους πλησίον. Ο Κύριος λέγει ότι όταν έλθει ο Κριτής εν τη δόξη Αυτού, οι μεν θα σταθούν εξ δεξιών του, ενώ οι δε εξ ευωνύμων. Και όσοι εξ δεξιών θα ακούσουν Αυτον να λέει: «δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με» (Ματθ. 25. 35-36). Ὅσοι δε σταθούν εξ ευωνύμων θα ακούσουν: «ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με» (πρβλ. Ματθ. 25. 41-43). Και οι μεν και οι δε θα απορήσουν και ρωτήσουν: «πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν, ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σε;» Ο Κύριος απαντάει: «λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. 25. 40).

Αυτό τον νόμο της ανθρώπινης κοινωνίας με τον οποίο πρέπει να συμμορφωθούν όλοι οι άνθρωποι, μας θεσπίζει ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Πρόκειται για την αλληλεγγύη, τη συνεργασία και την αλληλοβοήθεια. Δεν είναι τίποτε υπερφυσικό εδώ, διότι πρέπει να είναι φυσιολογικό για τον άνθρωπο να τρέχει να βοηθήσει τον άλλο. Και όμως πόσες φορές οι άνθρωποι ζουν κυρίως τα δικά τους συμφέροντα και τις μέριμνες! Πόσες φορές η ανθρώπινη ζωή κινείται από τον εγωϊσμό, την αυτάρκεια και οι άνθρωποι αποδεικνύονται ανίκανοι να δουν γύρω τους και δίπλα τους όσους έχουν ανάγκη τη βοήθειά τους...»

Το μόνο κριτήριο σύμφωνα με το οποίο θα κριθούμε από τον Κύριο την ώρα της μέλλουσας Κρίσεως είναι το κριτήριο της φιλανθρωπίας. Σημασία βέβαια έχει και το πως φυλάσσουμε την αλήθεια της Αγίας Ορθοδοξίας, πως αντιμετωπίζουμε ψευδοδιδασκαλίες και πολεμάμε τις αιρέσεις, αλλά δε θα ωφεληθούμε καθόλου εάν η ζωή μας δε θα έχει ως γνώμονα τις Ευαγγελικές εντολές.

Εάν αυτοπροδιορίζομαστε ως Ορθόδοξοι χριστιανοί, οι οποίοι αυστηρώς φυλάττουμε την Αγία Ορθόδοξη πίστη, αυτό θα πείθει μόνο σε περίπτωση εάν η ομολογία μας αυτή θα επιβεβαιωθεί με τα έργα της καθημερινής μας ζωής. Πολλοί είναι εκείνοι που διερωτούνται: «Διατί ο Θεός αφήνει να πάσχουν οι ενάρετοι, διατί υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί;» Δεν πρέπει να είσαι φιλόσοφος, ούτε καθηγητής για να απαντήσεις στην ερώτηση αυτή, η οποία δεν είναι και τόσο δύσκολη όπως φαίνεται. Ο Κύριος αφήνει τους φτωχούς να συνυπάρχουν με πλούσιους για να μοιράζονται οι πλούσιοι τον πλούτο τους με φτωχούς. Δεν πρέπει όμως να πιέζονται αυτοί, διότι η βία σε αυτή την υπόθεση επιφέρει μόνο τλαιπωρίες και θλίψεις και στους μεν και στους δε. Ο Θεός αφήνει να υπάρχει αυτή η ανισότητα για να την εξομαλύνουν οι άνθρωποι οι ίδιοι.

Η Φοβερή Κρίση δεν είναι ένα γεγονόςός ενός μακρινού μέλλοντος, μια εκδήλωση την οποία διεξάγει ο Θεός για να προσδιορίσει ποιον να βάλει εκ δεξιών και ποιον εξ ευωνύμων, ποιος θα παει στην κόλαση, και ποιος στον παράδεισο. Η τύχη του καθένα ευρίσκεται εν πολλοίς στα δικά του χέρια. Η Φοβερή Κρίση, η οποία θα γίνει κατά τη συντέλεια του κόσμου, ήδη έχει αρχίσει και γίνεται εδώ σε αυτή τη γη. Αυτή η Κρίση γίνεται κάθε μέρα και ώρα διότι στη διάρκεια της ημέρας ο Κύριος επανειλημμένως βάζει τον άνθρωπο μπροστά στην ηθική επιλογή: να έλθει στη βοήθεια η όχι, να ανταποκριθεί στις ανάγκες του πλησίον ή να τις παραβλέψει. Ο Θεός μα οδήγησε στην Εκκλησία του για να σωθούμε εμείς και να σώσουμε και τους άλλους γύρω μας όχι με ωραία λόγια και δηλώσεις, αλλά τρέχοντας να βοηθάμε τους ανθρώπους, όταν αυτοί έχουν μεγάλη ανάγκη από αυτή τη βοήθεια.

Να θυμόμαστε τη Φοβερή Κρίση, η οποία γίνεται εδώ και τώρα. Να θυμόμαστε ότι ο Κριτής, ο οποίος μας αναμένει, είναι Ελεήμων. Μας δημιούργησε για τον παράδεισο και όχι για την κόλαση. Μας οδήγησε στην Εκκλησία αυτή την Κιβωτό της σωτηρίας όχι για να καταποντισθούμε αλλά για να φτάσουμε στο ήρεμο λιμάνι της Βασιλείας των Ουρανών. Ο σκοπός μας είναι να μην βρεθούμε εκτός του σκάφους αυτού με την δική μας αμέλεια και τον εγωισμό, διότι ο Θεός «πάντας ανθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθεῖν.» (Α Τιμ. 2. 4). Δεν υπάρχει άνθρωπος που προορίζεται για την απώλεια. Όλοι οι άνθρωποι, σύμφωνα με τον Ιερό Χρυσόστομο, προορίζονται για τη σωτηρία, και από τον καθένα εξαρτάται εάν βρεθούμε εκ δεξιών ή εξ ευωνύμων του Κριτή μας Ιησού Χρίστο.